

عنوان مقاله:

بررسی نقش باغ ایرانی در ارتباط با طبیعت از منظر معماری زمینه گرا

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

الناز شکویی زاده - مربی آموزشکده فنی و حرفه ای سما تبریز، آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، تبریز، ایران

مینا سرابی - مدرس آموزشکده فنی و حرفه ای سما تبریز، آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

در دوران قدیم باغ ها نشان دهنده هویت و تمدن هر کشوری بودند. باغ ایرانی در شهرسازی و معماری دارای جایگاه رفیع می باشد. ولی امروزه باغ ها جای خود را به پارک ها و فضاهای باز شهری دادند. و از سوی دیگر به دلیل پیشرفت صنعتی شهرها، افزایش آلودگی در محیط شهری زندگی در این فضا برای افراد مشکل شده است. و بهبود شرایط اکولوژیکی بیش از پیش احساس می گردد. هدف این پژوهش بررسی نقش باغ ایرانی در توسعه پایدار شهری و تطابق الگوی باغ ایرانی با ویژگی های پایداری در فضاهای سبز شهرهای معاصر می باشد. روش تحقیق در این پژوهش که ابتدا پیشینه و توصیف باغ ایرانی و عملکرد آن و شناخت پادار فضاهای شهری به صورت کتابخانه ای مورد مطالعه قرار گرفته است. سپس به تحلیل نقش باغ ایرانی و ارتباط آن با طبیعت از منظر معماری زمینه گرا با بررسی نمونه های موردی در اقلیم های مختلف پرداخته شده است. و نتیجه صورت گرفته حاکی از آن می باشد که باغ ایرانی عامل اصلی پیوند بین انسان و طبیعت بوده که در قرن اخیر این رابطه دچار مشکل شده است. و همچنین بر کاهش اثرات نامطلوب شهری نظیر آلودگی هوا، سروصدای ترافیک و ... تاثیر بسزایی دارد. امروزه باز آفرینی الگوی باغ ایرانی در فضاهای سبز شهری نه تنها هویت ایران را برای نسل های بعد زنده نگه می دارد و با استفاده از اصول پایداری می تواند نقش مهمی در توسعه پایدار و کیفیت فضایی شهری داشته باشد.

کلمات کلیدی:

باغ ایرانی، معماری زمینه گرا، طبیعت، توسعه پایداری، اکولوژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/754797>

